

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 682/CA/2010

Sedința publică de la 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pentru astăzi pronunțarea sentinței în soluționarea acțiunii formulată de reclamanta SC **TRIPET IMPIET SRL, LA CABINET DE AVOCAT - PETRIȘ LUCIAN** cu sediul în Oradea, str. **George Enescu**, nr. **9**, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâții **MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BIHOR - ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA - ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALĂ - SERVICIUL DE INSPECTIE FISCALĂ PERSOANE JURIDICE 2** și **MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BIHOR** ambele cu sediul în Oradea, str. **Dimitrie Cantemir**, nr. **2-4**, județul Bihor, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterile a avut loc în sedința publică din **2010** când s-a întocmit încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta sentință prin care instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de **07.07.2010** respectiv **2010**, când :

TRIBUNALUL

Constata că prin cererea înregistrată la data de 03.06.2008, legal timbrată, ulterior precizată, reclamanta S.C. „ROPET IMPEX” S.R.L., în contradictoriu cu autoritatea pârâtă Ministerul Economiei, și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice & Județului Bihor - Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea - Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 2, a solicitat instanței să dispună anularea Deciziei nr. 006/29/02.2008 emisă de parata; obligarea paratei să recalculeze plata referitoare la T.V.A. pe perioada 01.01.2005 – 29.02.2008.

În motivarea cererii s-a relevat că prin Decizia nr. 10/19.03.2008 emisă de către s-a respins contestația reclamantei S.C. „ROPET IMPEX” S.R.L., adresată către

parata la data de 09 Mai 2008, contestată înregistrată la parata împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. /29.02.2008, Dispoziției de măsuri nr. /02.2008 și Deciziei de impunere nr. /02.2008.

Decizia de Impunere nr. /02.2008 și Dispoziția de Masuri nr. /02.2008 au fost emise de parata în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /02.2008, raport întocmit tot de parata, dar care însă nu corespunde realității și nu a fost întocmit în mod legal, nu cuprinde toate datele pe care legea le cere la emiterea unei decizii, și nu a luat în calcul sume arătate și justificate ca și cheltuieli de către subscrisa S.C. S.R.L.

În opinia reclamantei, societatea a dedus în mod legal și corect T.V.A., în urma achiziționării bunurilor descrise și de pârâtă (mobilier, tâmplărie PVC. montare cazan, monitor, televizor etc.). Aceste bunuri au fost achiziționate în vederea efectuării investițiilor la spațiile pe care le deține, deci a solicitat cu temei legal rambursare T.V.A. deoarece o societate comercială nu poate desfășura activități economice fără lucrări de investiții pentru care are dreptul de a cere rambursare T. V.A.

În baza documentelor justificative pe care le-a prezentat paratei, rezulta că îndeplinește condițiile legale pentru a i se rambursa TVA-ului T.V.A. dar, parata nu a luat în considerare achizițiile și plățile suportate de reclamantă și astfel a arătat în mod greșit că are de plată TVA și penalitățile majorări de întârziere, deoarece parata nu a luat în calcul nici facturile și contractele de prestări servicii și execuție lucrări, la spațiile comerciale ale societății S.C. S.R.L. și nici costurile aferente acestor lucrări.

La Capitolul III pct. 5 din Raportul de Inspecție Fiscală s-a stabilit în sarcina societății, fără temei, TVA suplimentar în suma de Lei deși aceasta sumă a fost stornată Oficiului de Cadastru Bihor iar legal nu se poate obliga la plata T.V.A. de două ori pentru aceeași activitate.

În opinia reclamantei, parata se poate îndrepta pentru plata sumei respective, către Oficiul de Cadastru Bihor.

Cu privire la Decizia nr. /02.2008 se arată că în cuprinsul acesteia nu se prevăd mențiunile impuse de art. 211 al.1, al.2 punctul 4 - și anume referirea la calea de atac, termenul și instanța, competența lipsesc, modalitate prin care parata da dovada de superficialitate și nelegalitate în respectarea obligațiilor care îi revin, dar când vine vorba de încasat bani nu mai ridică nici un fel de probleme.

În drept au fost invocate dispozițiile Cod. Civil, Cod procedura, civilă, Cod fiscal, Cod procedura fiscală, art. 205 - 218, , Legea 554/2004 - privind contenciosul administrativ.

De asemenea, prin cererea înregistrată la data de 07.07.2008, sub nr. dos. /2008 al Tribunalului Bihor, care a fost conexată la prezenta cauză, reclamanta, în contradictoriu cu aceeași autoritate pârâtă a solicitat instanței să dispună anularea Deciziei nr. /02.2008 din 02.2008 emisă de parata; obligarea paratei să recalculeze plata referitoare la T.V.A. pe perioada 01 Ianuarie 2005 - 18 Iunie 2008.

În motivarea acestei cereri, se arată că la data de 24 Ianuarie 2008 s-a depus Decontul de Taxa pe Valoare Adăugată a S.C. S.R.L. pentru rambursarea soldului sumei negative de TVA în suma de Lei, decont care a fost înregistrat la Administrația Finanțelor Publice Oradea cu nr. /24.01.2008.

Ca urmare a depunerii Decontului de mai sus in perioada 27.02.2008 - 29.02.2008, inspectorii fiscali ai pârâtei au întocmit Raportul de Inspecție Fiscala cu nr. 2008 si Dispoziția din 2008, privind date despre Inspecția Fiscala si masuri stabilite de organele de inspecție fiscala pentru Rambursare T.V.A. solicitate de către S.C. "ROPER L. S.R.L.", si au stabilit următoarele că perioada supusa inspecției fiscale este 01.01.2005 - 31.12.2007.

In Raport se precizează ca societatea "ROPER L. S.R.L." nu a avut inspecție generala de la înființare si pana in prezent, constatare care, în opinia reclamantei este eronata deoarece s-a mai realizat inspecție fiscala

Decizia de impunere nr. 2008 si Dispoziția de masuri nr. 2008 au fost emise de parata in baza Raportului de inspecție fiscala nr. 2008, raport întocmit tot de parata, dar care inasa nu corespunde realității si nu a fost întocmit in mod legal, nu cuprinde toate datele pe care legea le cere la emiterea unei decizii, si nu a luat in calcul sume arătate si justificate ca si cheltuieli de către societatea reclamantă

Se relevă, în continuare că societatea dedus in mod legal si corect T.V.A., in urma achiziționării bunurilor descrise si de parata (mobilier, tâmplărie P.V.C., montare cazan, monitor, televizor etc.). Aceste bunuri au fost achiziționate in vederea efectuării investițiilor la spatiile pe care le deține, deci a solicitat cu temei legal rambursare T. V.A. deoarece o societate comerciala nu poate desfășura activități economice fără lucrări de investiții pentru care avem dreptul de a cere rambursare T.V.A.

In baza documentelor justificative pe care reprezentanții reclamantei le-au prezentat paratei, rezulta ca îndeplinește condițiile legale pentru a-i se rambursa lei T.V.A. dar, parata nu a luat in considerare achizițiile si plățile suportate de aceasta si, astfel, a arătat in mod greșit ca are de plata TVA si lei majorări de întârziere, deoarece parata nu a luat in calcul nici facturile si contractele de prestări servicii si execuție lucrări, la spatiile comerciale ale societății si nici costurile aferente acestor lucrări.

Contestă si faptul ca inspectorii pârâtei nu au verificat la fata locului conform dispozițiilor legale si nu a luat in calcul actele depuse de reclamantă, deși a solicitat acestea printr-o cererea de recuzare (înregistrata la instituția parata) cu nr. din data de 2008, cerere la care nu a primit răspuns.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, prin reprezentanții săi, pe cale de întâmpinare, a solicitat respingerea acțiunii in contencios administrativ formulata de reclamanta si menținerea ca legale si temeinice a actelor administrative atacate.

În argumentarea poziției procesuale, se arată, contrar susținerilor reclamantei in sensul ca societatea ar mai fi fost supusa vreunei inspecției generale, că, potrivit actelor puse la dispoziția organelor de inspecție fiscala aceasta a făcut doar obiectul unor inspecții fiscale parțiale privind TVA, urmare a cererilor de rambursare depuse la organul fiscal. Or, potrivit art.96 din OG 92/2003 cu modificările si completările ulterioare „reprezintă inspecție fiscala generala activitatea de verificare a tuturor obligațiilor fiscale ale unui contribuabil, pentru o perioadă de timp determinată”, iar inspecție fiscala parțiala "reprezintă activitatea de verificare a uneia sau mai multor obligații fiscale, pentru o perioadă de timp determinată."

In perioada supusa inspectiei fiscale parțiale, societatea reclamanta a dedus TVA in suma de lei pentru bunuri (mobilier, tâmplărie PVC, montare cazan, ochelari de vedere, televizor), care nu au legătura cu activitatea economica desfășurata de aceasta. Pentru aceste achiziții, societatea nu a putut face dovada prin documente justificative, respectiv contracte, procese verbale de punere in funcțiune, devize de lucrări sau orice alte documente din care sa rezulte ca aceste bunuri sunt in legătura directa cu activitatea desfășurata si nu sunt puse la dispoziția gratuita a altor persoane. Pentru bunurile puse la dispoziție in mod gratuit altei persoane, societatea nu a impozitat aceste avantaje in natura persoanelor fizice cărora le-au fost acordate. In nici un caz TVA dedusa in perioada supusa controlului, respectiv 2005 - 2007 nu poate fi justificata, așa cum in mod eronat susține reclamanta in acțiune, ca fiind aferenta achizițiilor destinate amenajării celor 3 noi sedii secundare, acestea fiind declarate ca puncte de lucru abia in 15.04.2008, deci ulterior perioadei supuse controlului.

In luna ianuarie 2007 si octombrie 2007, societatea a dedus TVA in suma totala de lei, fără a colecta in decontul de TVA si in evidenta contabila, taxa pe valoarea adăugata din facturi reprezentând manopera lucrări de izolație, tencuieli, zugrăveli, montat contoare apa, activități care sunt supuse masurilor de simplificare conform art.160 alin. 2 lit. c, din L 571/2003 cu modificările si completările ulterioare.

De asemenea perioada septembrie 2006 - decembrie 2007, societatea a dedus TVA in suma totala de lei din facturi cu care au fost achiziționate băuturi alcoolice destinate acțiunilor de protocol, încălcând astfel dispozițiile C.fiscal potrivit cărora taxa achitata pentru băuturi alcoolice pentru a fi utilizate in alte scopuri decât destinate revânzării nu este deductibila.

In cursul anului 2007, societatea a obținut venituri de la diverse societăți din închirieri de bunuri imobile, iar aceste venituri sunt scutite de plata TVA in baza art. 141 din L 571/2003 cu modificările si completările ulterioare, inasa nu are nici dreptul de a deduce TVA din achizițiile efectuate pentru nevoile societății. Codul Fiscal prevede si opțiunea ca aceste venituri sa se taxeze cu TVA prin depunerea unei notificări la Organul Fiscal.

Începând cu 05.09.2007, societatea a depus la organul fiscal notificarea prin care renunța parțial la taxarea veniturilor din chirii, înregistrând începând cu aceasta perioada atât venituri scutite de plata TVA, cat si venituri pentru care se datorează TVA.

In ce privește taxa pe valoarea adăugata aferenta operațiunilor de închiriere, in perioada ianuarie - iunie 2007, societatea a facturat servicii de închiriere spatii cu TVA. In iunie 2007, societatea a stornat TVA aferent acestor venituri din închirieri, deși optase pentru taxare cu TVA.

Reclamanta nu a respectat prevederile legale (art. 137 si art. 140 din Codul Fiscal), procedând la stornarea TVA datorat pentru perioada 01.01.2007 - 30.06.2007, motiv pentru care, organele de inspectie fiscala in mod corect si legal au stabilit si calculat TVA suplimentar de plata in suma de lei.

Referitor la susținerile reclamantei in sensul ca societatea nu a fost verificata la fata locului se susține ca organele de inspectie fiscala s-au deplasat la sediul societății pentru a identifica bunurile ce fac parte din patrimoniul societății, inasa cu toate insistentele acestora de a li se prezenta registrul inventar in care sunt identificate bunurile societății nu au putut intra in posesia lui si nici a altor documente solicitate.

astfel ca nu s-a putut efectua controlul. Menționam ca nici ulterior nu s-au pus la dispoziție integral documentele solicitate.

Referitor la cererea de recuzare înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea nr. / .2008 la care susține reclamanta ca nu s-a primit răspuns, se arată că cererea respectiva s-a soluționat prin decizia nr. / .2008 emisa de către aceeași instituție.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta SC SRL s-a adresat pârâtei cu solicitarea la rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoare adăugată în sumă de lei din decontul pe luna decembrie 2007 cu nr. 584/24.01.2008.

Urmare a constatărilor efectuate, organele de control ale pârâtei nu au admis la rambursare suma solicitată și au stabilit un debit suplimentar de lei potrivit Deciziei de impunere nr. .2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2008.

Împotriva acestor acte administrativ fiscale, reclamanta a formulat contestație, întemeiată pe dispozițiile art. 205 și urm. din C.pr.fiscală, soluționată de pârâta Direcția generală a Finanțelor Publice Bihor prin Decizia nr. / .2008.

Totodată, pe seama reclamantei s-a emis și Dispoziția de măsuri nr. din 14.02.2008, act administrativ contestat, la rândul său, prin cererea înregistrată cu nr. din .2008 și soluționată prin Decizia nr. 19.05.2008.

Prin cele două cereri conexe, reclamanta solicită anularea celor două decizii prin care au fost soluționate nefavorabil contestațiile sale și, implicit, anularea actelor administrativ fiscale la care se referă, invocând atât motive de formă cât și de fond.

Cu privire la motivele de nulitate ale Deciziei nr. /29.02.2008 invocate de reclamantă, în sensul că în cuprinsul acesteia nu se prevăd mențiunile impuse de art. 211 al.1, al.2 punctul 4 - și anume referirea la calea de atac, termenul și instanța, competența, instanța reține, în conformitate cu dispozițiile art. 105 al.2 C.pr.civ., că actul administrativ fiscal contestat ar fi fost susceptibil de anulare numai dacă prin acesta s-ar fi pricinuit reclamantei o vătămare ce nu s-ar fi putut înlătura decât prin anularea lui. Ori, în condițiile în care calea de atac, termenul de exercitarea a acesteia și instanța competentă sunt prevăzute în O.G.92/2003, Titlul IX, art.205 și urm., nu poate fi vorba de o vătămare adusă reclamantei prin lipsa unor asemenea mențiuni din cuprinsul actului administrativ. mai mult, contestațiile sale au fost soluționate, pe fond, iar nu pe excepție(de necompetență, inadmisibilitate ori tardivitate).

Susținerile reclamantei în sensul că ca societatea ar mai fi fost supusa vreunei inspecții generale, nu au fost dovedite, societatea făcând doar obiectul unor inspecții fiscale parțiale privind TVA, urmare a cererilor de rambursare depuse la organul fiscal. Or, potrivit art.96 din OG 92/2003 cu modificările și completările ulterioare „*reprezintă inspecție fiscală generală activitatea de verificare a tuturor obligațiilor fiscale ale unui contribuabil, pentru o perioadă de timp determinată*”, iar inspecție fiscală parțială „*reprezintă activitatea de verificare a uneia sau mai multor obligații fiscale, pentru o perioadă de timp determinată.*” Prin urmare nu au fost nesocotite dispozițiile art.105 al.3 din O.G.92/2003.

Referitor la modalitatea de calcul a TVA, instanța reține și pe marginea concluziilor raportului de expertiză efectuat în cauză de consultant fiscal Stanciu

Floare Maria, că aceasta a fost în mod corect calculată de organele fiscale, aceasta nefiind îndreptățită la rambursarea TVA în sumă de 3307 lei.

Astfel, cu privire la TVA în suma de 2006 lei pentru bunuri (mobilier, tâmplărie PVC, montare cazan, ochelari de vedere, televizor), se reține că pentru aceste achiziții, societatea nu a putut face dovada prin documente justificative, respectiv contracte, procese verbale de punere în funcțiune, devize de lucrări sau orice alte documente din care să rezulte că aceste bunuri sunt în legătura directă cu activitatea desfășurată și nu sunt puse la dispoziția gratuită a altor persoane. Pentru bunurile puse la dispoziție în mod gratuit altei persoane, societatea nu a impozitat aceste avantaje în natura persoanelor fizice cărora le-au fost acordate. În perioada supusă controlului, reclamanta avea declarat un punct de lucru în Oradea, în decontul nr. 100 bl. 59, iar după începerea inspecției fiscale au apărut trei noi sedii, acestea fiind declarate ca puncte de lucru abia în 15.04.2008, deci ulterior perioadei supuse controlului.

Din nota explicativă și anexa aferentă acesteia, (fila 28 din dos. nr. 145/111/2008), data de administratorul societății (în persoana d-nei Gabriela) rezulta că aceste bunuri au fost puse la dispoziția asociatului societății, fiind date în folosință gratuită acesteia.

În conformitate cu dispozițiile art. 128, alin (4), lit. B din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, operațiunile constând în *"preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta, pentru a fi puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată, pentru care se datorează TVA în cota legală"*. Prin urmare, constituie livrare de bunuri pentru care se datorează TVA, achizițiile de bunuri mobile corporale pentru a fi puse la dispoziția gratuită altor persoane decât reclamanta.

În luna ianuarie 2007 și octombrie 2007, societatea a dedus TVA în suma totală de 48 lei, fără a colecta în decontul de TVA și în evidența contabilă, taxa pe valoarea adăugată din facturi reprezentând manopera lucrări de izolație, tencuieli, zugrăveli, montat contoare apă, activități care sunt supuse măsurilor de simplificare conform art. 160 alin. 2 lit. c, din L. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Conform art. 160 alin. 5 - de aplicarea măsurilor de simplificare *"sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat taxare inversă în facturile emise [...], beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea taxare inversă"* și să evidențieze atât TVA deductibilă cât și colectată în decontul de TVA și în evidența contabilă. Prin urmare societatea a dedus în mod eronat TVA, acesta trebuia doar evidențiat în decontul de TVA și în contabilitate.

De asemenea perioada septembrie 2006 - decembrie 2007, societatea a dedus TVA în suma totală de 720 lei din facturi cu care au fost achiziționate băuturi alcoolice destinate acțiunilor de protocol, încălcând astfel prevederile art. 145 alin 7, lit. (b) din L. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare pentru anul 2006 și art. 145 alin 5, lit. (b) din L. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare pentru anul 2007,

potrivit căruia taxa achitata pentru băuturi alcoolice pentru a fi utilizate in alte scopuri decât destinate revânzării nu este deductibila.

In cursul anului 2007, societatea a obținut venituri de la diverse societăți din închirieri de bunuri imobile, iar aceste venituri sunt scutite de plata TVA in baza art. 141 din L 571/2003 cu modificările si completările ulterioare, inasa nu are nici dreptul de a deduce TVA din achizițiile efectuate pentru nevoile societății. Codul Fiscal prevede si opțiunea ca aceste venituri sa se taxeze cu TVA prin depunerea unei notificări la Organul Fiscal.

Pentru perioada 01.01.2007 - 05.09.2007 societatea si-a manifestat opțiunea de taxare pentru toate veniturile obținute, având astfel dreptul sa își deducă TVA aferent cheltuielilor pentru nevoile societății.

Începând cu 05.09.2007, societatea a depus la organul fiscal notificarea prin care renunța parțial la taxarea veniturilor din chirii, înregistrând începând cu aceasta perioada atât venituri scutite de plata TVA, cat si venituri pentru care se datorează TVA.

Conform prevederilor art. 147 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, societatea nu are drept de deducere integrala a TVA pentru cumpărările de bunuri si servicii destinate nevoilor societății, ci doar proporțional cu raportul dintre veniturile taxabile din operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere si total venituri. Astfel, organul de inspecție fiscala, in mod legal a procedat la recalcularea TVA deductibil in funcție de aceasta proporție si a rezultat un TVA suplimentar in suma de 6.698 lei (6.698 lei pentru trimestrul III al anului 2007 si 6.698 lei pentru trimestrul IV al anului 2007).

In ce privește taxa pe valoarea adăugata aferenta operațiunilor de închiriere, in perioada ianuarie - iunie 2007, societatea a facturat servicii de închiriere spatii cu TVA iar în luna iunie 2007, societatea a stornat TVA aferent acestor venituri din închirieri, deși optase pentru taxare cu TVA.

Începând cu data de 05.09.2007, in baza dispozițiilor art.141 alin.2 lit. e) din Codul fiscal societatea a anulat opțiunea de taxare si potrivit acelorasi prevederi legale, avea dreptul sa emită facturi de venituri fără TVA **numai după aceasta data (05.09.2007)**, fără inasa a avea dreptul sa storneze TVA colectat anterior.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale amintite, persoana impozabila care a optat pentru regimul de taxare in condițiile alin. 1, poate aplica regimul de scutire de taxa prevăzut la art.141 alin.2 lit. e) din Codul fiscal, **de la data înscrisa in notificarea adresata organelor fiscale competente;**

Iar la alin.7 se prevede că "*persoana impozabila va notifica organele fiscale competente cu privire la anulara opțiunii (...). Aplicarea scutirii de taxa este permisa numai după depunerea notificării cu privire la anulara opțiunii*"

Textul legal este clar și univoc și nu permite interpretări în două sensuri, astfel cum a făcut consultantul fiscal.

Față de cele reținute, instanța constatând că nu subzistă nici un motiv de nelegalitate sau netemeinicie din cele invocate de reclamantă, va respinge , ca nefondata cererea reclamantei atât din prezentul dosar cât și din cel conexas.

PENTRU ACESTE MOTIVE;
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Respinge, ca nefondată cererea formulată de reclamanta SC SRL, LA CABINET DE AVOCAT cu sediul în Oradea, str. , nr. , județul Bihor, în contradictoriu cu pârâții MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BIHOR - ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA - ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALĂ - SERVICIUL DE INSPECTIE FISCALĂ PERSOANE JURIDICE 2 și MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BIHOR ambele cu sediul în Oradea, str.Dimitrie Cantemir, nr.2-4, județul Bihor.

Respinge cererea din dosarul conexas nr. /2008.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 4 Iulie 2010.